

Rasmus Hansen til sin Moster

Aaby på Fyn 24. Juni 1849

Kære Moster!

(..) Jeg vil nu fortælle lidt om Fredericia. Det er ikke så galt som Rygtet siger - der er brændt en Del ved Bombardementet, men den største Del står helt ubeskadiget. En Del af Bygningerne har fået større eller mindre Skader. Men det er et sørgeligt Syn, at alle Indbyggerne er flygtet, Husene er tomme og smadrede Møbler ligger hist og her.

Når vi skal sejles over om Aftenen og kommer til Skibsbroen, bliver vi modtaget af Tyskerne med et Par Bomber, som endnu dog ingen Skade har gjort. Når vi kommer til Byen, sover vi 2-3 Mand hver i Huller i Volden. Det ligner efterhånden rigtigt en Svinesti.

Ellers er vi på Vagt uden for Byen tæt hos Tyskerne, og ofte står vi og taler med dem på en Afstand af 50 Skridt. Når vi er fredelige, er Tyskerne også, men for det meste skyder vi jo på dem, for det er vores Pligt. Sådant en Kamp med dem kan blive ved hele Dagen, så længe vi kan se.

Når vi om Aftenen trækker vore Soldater nærmere Fæstningen, så kommer Tyskerne og stiller sig, hvor vi stod. Om Morgenen, når vi så kommer og vil have vores gamle Stilling, så går Tyskerne tilbage til deres Forskansninger igen. Nogle steder er det kun 1000 Alen fra Volden.

Når vi er på Fyn, har vi det godt de Dage, hvor vi ikke er Vagt i Middelfart og på Fænø. Fynboerne er jo flinke Folk, de giver os for det meste en del Mad.

Jeg ender nu disse Ord med en Hilsen fra mig og ønsker jer godt Helbred. Hils alle gode Venner. Jeg ville ønske, at vi snart kunne synge Sejrssange.

Lev vel.

Rasmus Hansen

Rasmus Hansen til en Ven

Aaby på Fyn 27. Juni 1849.

Kære Ven!

Jeg er nu ved godt Helbred igen. Jeg lå på Odense Lazaret, hvor jeg blev plejet med al mulig Omsorg. Når jeg gik Tur og mødte en Borger, lyttede de med stor Opmærksomhed til min Historie og opmuntrede mig til igen at komme i Kamp. Provsten i Byen besøgte alle Lazaretter dagligt, og trøstede de Sårede med Bibelens Ord og en Bøn for os, Kongen og vort dyrebare Fædreland.

Man kan kun takke Gud, som har holdt sin beskyttende Hånd over os. Hvis det er hans Vilje, at jeg skal dø på Kamppladsen, så vil jeg bede til ham, at han vil give min Sjæl en Plads i Paradis.

Du har nok hørt om Bombardementet af Fredericia, men det er ikke så galt som Rygtet siger, selvom Tyskerne daglig kommer nærmere Volden med deres Batterier. Når Vagterne på Volden synes, at Tyskerne er for tæt på, skyder vi efter de nærmeste. Vi venter med Længsel på, at de vil prøve en rigtig Storm, for så vil vi med Guds Hjælp sørge for, at de ikke kommer igen næste Dag.

Så vidt vi ved har de nu kun en Morter tilbage, men den står de med omtrent 1000 Alen fra Volden, og kan derfor beskyde hele Byen og Skibsbroen. Vores Kaptajn bad Kommandanten om Tilladelse til at gå ud en Nat og ødelægge den, men da han kun måtte få 100 Mand med, synes han at det ville blive for farligt og opgav.

Hvordan det går hjemme, ved jeg ikke, da Trine aldrig rigtig vil ud med Sproget. Men det er vel for, at jeg ikke skal miste Modet. Hun skriver, at hun ingen Nød har, og det er også en stor Trøst både for mig og hende, at hendes Moder er så nær ved.

Lev vel, mit Ønske er, vi snart kunne samles igen.

Rasmus Hansen

Rasmus Hansen til en Ven

Asperup På Fyn 9. Juli 1849.

Kære Ven!

Nu jeg har Tid, vil jeg skrive Dig nogle få Ord, som vil glæde Dig.

Den 6. i denne måned havde vi et Slag, som i Århundrede vil kunne læses i Danmarks Historie til vor Ros. Vi rykkede ud Klokken 2 om Morgenen med en Styrke på omtrent 20,000 Mand. Vores brave Tropper kæmpede alle med et rasende Mod, man så ikke en eneste Kujon, og alle ville frem for enten at sejre eller dø. Der faldt mange brave Soldater og Officerer, men det stoppede ingen.

Vort Korps mistede omtrent 200 Mand og 7 Officerer, men ellers ved jeg ikke, hvor mange Sårede vi har i alt. I går blev der begravet 300 Danske og 211 Tyskere i Fredericia.

Vi tog 1800 Mand til Fange og deriblandt 34 Officerer, 34 Kanoner, flere hundrede Geværer og en stor Mængde Krigsforråd, som man regner med har en Værdi af 4 Millioner. Vi håber at Slesvig-Holstenerne vil passe mere på ved Fredericia i Fremtiden, og de tør vist heller ikke at komme så nær mere.

Ja, kære Ven, Du kan tro, at det var en varm Dag for os alle, som deltog i Kampen. Vi må takke Skaberen, som holdt sin beskyttende Hånd over os, ellers havde vi alle været forbi.

Vores tapre General Rye sagde, at hvis han havde vidst, at de havde så mange store Forskansninger, så ville vi aldrig have prøvet på at gøre Udfald – han ville have regnet med, at deres Stilling var uindtagelig.

Vi sejrede, men han faldt, det var et stort Tab for vort elskede Fædreland. Alle Soldater græder nu over Rye, for han var en god Ven af alle sine Tropper.

Jeg skal hilse Dig fra min Broder. Jeg fik Brev fra ham i går, og han er rask og har det som sædvanlig. Det Samme kan jeg jo også sige om mig selv. Jeg er sluppet godt fra Faren endnu, selvom det var tæt på, da jeg fik en Kugle i Bukserne tæt ved mit ene Knæ, men uden at røre Huden.

En venlig Hilsen til Dig, din kære Familie og alle gode Venner, og jeg ønsker at I alle må leve vel.

Rasmus Hansen

Bearbejdet efter original fra: Breve fra danske krigsmænd, København, 1873

Skoletjenesten – Museerne i Fredericia

www.fredericiahistorie.dk